

A Sabbath Rest for God's People

Parasha: Shelach - שלח: "Send thou"

Torah : Numbers 13:1-15:41

Haftarah : Joshua 2:1-24

Gospel : Mark 10:1-45

Thought for the Week:

Though Caleb and Joshua saw the same things that the other ten spies had seen, their assessment of the situation was completely different. They looked at the Anakim and the Canaanites through the eyes of faith. This is the difference between a blind faith and seeing faith. Blind faith is uninterested in the data. "Don't confuse me with the facts." A seeing faith beholds the real world with all of its problems, but it interprets that world in steadfast confidence. It is an unquenchable spirit of optimism, a confidence in God's ability to utterly transcend each and every obstacle.

Commentary:

Today, if you would hear His voice, do not harden your hearts...as in the day of the trial in the wilderness...I swore in my wrath, 'They shall not enter my rest.'" (Hebrews 3:7-11 quoting Psalm 95:7-11)

The writer of Hebrews warns the believers reading his epistle that just as God did not spare the generation of the wilderness, neither would He spare the current generation. He compares entering the Land to entering faith in Messiah. Both Messiah and the entrance into the Land came as the culmination of the covenant promises. Both Messiah and the entrance into the Land require faith and obedience. Those who disobeyed "were not able to enter [God's rest] because of unbelief," the writer of Hebrews says (3:19).

He quotes Psalm 95 which speaks of the generation of the wilderness forfeiting God's 'rest.' (Psalm 95:11) 'Rest' is a Sabbath term, because God rested on the seventh day. The Talmud teaches that the 'rest' spoken of in Psalm 95 is not just the weekly Sabbath rest -- it is speaking of the World to Come.

The writer of Hebrews agrees, pointing out that God's rest began on the Sabbath following creation, and it has never ceased. He did not go back to work creating. Therefore the Sabbath rest of God is an eternal Sabbath rest. It is the rest of the World to Come. (Hebrews 4:3-4)

Een sabbatsrust voor Gods volk

Sidra: Shelach - שלח: "Stuur uit"

Tora: Numeri 13:1-15:41

Haftara: Jozua 2:1-24

Evangelie: Marcus 10:1-45

Gdachte voor de Week:

Hoewel Kaleb en Jozua dezelfde dingen zagen die de andere tien verspieters hadden gezien, was hun beoordeling van de situatie heel anders. Ze keken naar de Enakieten en de Kanaänieten met ogen van geloof. Dit is het verschil tussen een blind geloof en ziend geloof. Blind geloof is niet geïnteresseerd in de gegevens. "Breng me niet in verwarring met de feiten." Een ziend geloof aanschouwt de echte wereld met al zijn problemen, maar het interpreteert die wereld in standvastig vertrouwen. Het is een onlesbare geest van optimisme, een vertrouwen in Gods vermogen om elke hindernis volkomen te overstijgen.

Commentaar:

Vandaag, als u Zijn stem hoort, verhardt uw harten niet ... zoals op de dag van de test in de woestijn ... Ik zwoor in mijn toorn 'Zij zullen mijn rust niet ingaan.'" (Hebreeën 3:7-11 citeert Psalm 95:7-11)

De schrijver van Hebreeën waarschuwt de gelovigen die zijn brief lezen dat, net zoals God de generatie van de woestijn niet spaarde, Hij de huidige generatie niet zou sparen. Hij vergelijkt het ingaan van het Land met het tot geloof komen in de Messias. Zowel Messias als het ingaan in het land, kwamen als hoogtepunt van de verbondsbeloften. Zowel Messias als het ingaan in het land vereisen geloof en gehoorzaamheid. Degenen die niet gehoorzaamden "waren niet in staat om [Gods rust] binnen te gaan als gevolg van ongeloof," zegt de schrijver van Hebreeën (3:19).

Hij citeert Psalm 95, die over de generatie van de woestijn spreekt die van God 'rust' verspelen. (Psalm 95:11) 'Rust' is een sabbat term, omdat God op de zevende dag rustte. De Talmud leert dat de 'rust' waarover in Psalm 95 gesproken wordt, niet zomaar de wekelijkse sabbat rust is - het spreekt van de Komende Wereld.

De schrijver van Hebreeën is het hiermee eens, erop wijzend dat Gods rust op de sabbat volgend op de schepping begon, en nooit is opgehouden. Hij ging niet weer aan het werk met te scheppen. Daarom is de sabbatsrust van God een eeuwige sabbat rust. Het is de rust van de komende wereld. (Hebreeën 4:3-4)

He explains that 'rest' cannot be understood merely on the literal level as the Promised Land. If it was so, then the promise of yet entering the rest would not have been made subsequent to Joshua settling Israel in the Promised Land. "For if Joshua had given them rest, then He would not afterward have spoken of another day. There remains therefore a rest for the people of God." (Hebrews 4:8-9)

There remains a Sabbath rest for God's people, and it is something more than merely the seventh-day Sabbath, and it is something more than merely the Promised Land. It is the World to Come.

Hij legt uit dat 'rust' kan niet alleen op het letterlijke niveau kan begrepen worden, als het Beloofde Land. Als dat zo was, dan zou de belofte van de rest nog in te gaan, niet zijn gedaan na Jozua's brenging van Israël in het Beloofde Land. "Want indien Jozua hen rust had gegeven, dan zou Hij daarna niet gesproken hebben van een andere dag. Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God." (Hebreeën 4:8-9) Er blijft een sabbatsrust voor Gods volk en het is iets meer dan alleen maar de zevende-dag Sabbat, en het is iets meer dan alleen het Beloofde Land. Het is de komende wereld.

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved

Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/shelach/a_sabbath_rest_for_gods_people.php